

Határ Győző

ÓLOMPUTTONY

A Kis Klapanciáriumból – Mezey Katalinnak

ellenni nyugságom
szűnésem alig van
fájton-fáj a lábom
tőből talpamiglan

lökő lancináló
nyársra húzó sajjás
mondják korral járó
fáintos nyavalygás

tengnék lógva-lígvé
– lök iromba himba
belesuvad limhe-
lomha lábaimba

nagy ólomgöbökkel
tőtt irdatlanságot
cipelniük azt kell:
puttonyt? hátizsákot?

azt kell fuvarozni
hasított patáknak
ők sem értik: ez mi?
bornyú képet vágnak

ólomnehezék ez?
hogy már csűdöt csánkot
lélegzést lefékez?
malomköve rángat

mi rossebbes-rideg
meteorit-szikla
honnán? kitül ripeg-
ropog a lábikra?

dupla rakasz vackor
málha-meghimbálás
szemüveg is attól
búvalbélelt-párás?

latoltam mázsáltam
mértem tépelődtem
nem volt váltig-válton
világos előttem

egy-két lejtést-sejtést
lépcsőn fel-le mentem
hogy e Súly mit rejt – és
menten rádöbbsentem

láb kitül lehervad
galacsin ki lever:
túlnehéz-magamnak
én e fölös teher

én én a malomkő
magamnak mázsányi
vélem ingó rengő:
nem lehet elhányni

egybesülve-főve
véle rosszban-jóban
vonszolnom előre
hétrét-elomlóban

hurcolója hústest
százmázsás dögének
lettem rögtön-rögvest
mentül véntül-vénebb

ŐSZI TÁJ

A Kis Klapanciáriumból

(permetező őszi táj
rám te eső ne szitálj)

kifele áll szekerem
rúdja – szüntön tekerem
lesből pata-cselgáncs volt
megkapott már elgáncsolt
viz az ördög elfele

rajtam rücskös alfele
alfeléből hő sugár
harci kéjgáz trombitál
szimulálnám az alvást
de visz ragad nyargalvást

(permetező őszi táj
rám te eső ne szitálj)

hol Szent Pátrik nyildokol
Kapubarlang fül s Pokol
engem szoppal elnyelő –
Blaise Pascal volt a Nyerő!
fogadásom vele állt
hogyan meglássam Beliált:
berág benyel – Ó esz meg
s jaj nekem a Vesztesnek!
öregtemplom gádorán
eső szél ver táltorján

(permetező őszi táj
rám te eső ne szitálj)

kámzsán mint kamaldulok
kegyelemért koldulok
begubódzom mint a tég
álmodom meg ne ítélj
jég lóg tűzláng: egyre megy
megszoktam hogy pörkölnek
lángtengerben megalszom
s nyálcsorduló kudarcon
infernális mélynyomat:
megmosolygom álmomat

(permetező őszi táj
rám te eső ne szitálj)

TISZTÁNLÁTÁS

A Kis Klapanciáriumból

szentigaz: soká voltam abban a hiszemben
– akkor még volt nékem olyan *hiszemem* –
s ha kételyem támadt a tanultakkal szemben
hát úgy éljek *igaz* itt folyjon ki a szemem

cudarul felháborodtam Hitetlen Tamáson
kinek ujját bárdal lecsapni rendelém
– én-tettem rémtettem – első kiábrándulásom
alighogy túl voltam kamaszkorom delén

nem kényes könnyes üdvös nem követendő
példám s az is bolond ki történetemen okul
meg is dorgált érte minden rangú s rendű
gyalogsátán himnő-nenő kegyes-undokul

amiért Teljes Hátatfordítással fizettem
– a „hitbe-ugráshoz” nem fült e békaláb –
előre-hátra élek ugrádi-önfeledten
s a *tisztánlátásnál* nem adom alább

Bertók László

TÉLI

1

Téli, áttetsző.
Egy kutya és egy bokor.
Ugat mindkettő.

2

Lágy hegyerincre
esett a kamasz erdő
fehér kis inge.